

at denne Bygning virkelig er værd at bevare, har man rigtig nok paaberaabt sig en bekjendt Mands Autoritet; men jeg veed ikke, hvor vidt der kan siges at foreligge noget fuldstændig Autentisk derved; dersom det var saa, kunde jeg nok være tilbøjelig til at stemme for disse 3,004 Rd., især da det er min Overbevisning, at det er muligt, at Ombygningen af Porten, selv til en simplere og anden Slags, vil komme til at koste lige saa meget. Det er jo overhovedet altid Tilfældet, at naar man skal til at røre ved gamle Bygninger og gaa til en Hovedreparation, koster den i Reglen en hel Del mere, end der i Forveien var beregnet. Men dersom der til 3die Behandling kunde komme til at foreligge noget Autentisk for, at denne Mørke-Port er hvad jeg vil kalde et historisk Monument, saa vil jeg til den Tid være villig til at stemme for en Bevilling dertil.

Ordføreren: Med Hensyn til de forskjellige Hensillinger, som Udvalget har fremført i Betænkningen, har den ærede Indenrigsminister kun gjort Bemærkninger ved nogle enkelte. Jeg tør derfor forudsætte, at hvad den ærede Minister saaledes gif forbi i Læusshed, vil han efter Ordlyden i Betænkningen og min Udvikling skjænke sin Opmærksomhed. Der er fremkommet Bemærkninger, dels af den ærede Minister, og dels af det ærede Medlem fra Lemvig (Naberg), om Jyskerikommisjonen. Til det ærede Medlem fra Lemvig skal jeg sige, at der ingenlunde savnes Midler til ogsaa ad denne Vej at søge den fornødne Vejledning i denne Sag. Smidderlid er der jo ikke fra Udvalgets Side gjort anden Indstilling om at fremskynde denne Sag, end hvad der ligger i den Ordtaale, den her har faaet, og i Sagens egen Vigtighed; hvor vidt det, som fremkommer fra denne Kommission, er brugbart, er et andet Spørgsmaal. — Med Hensyn til Arbejdsinspektorerne mente det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen) at være i principiel Uoverensstemmelse med vore Fordringer. Det forekommer mig dog, at naar man lønner en Mand anstændigt, saa har man ogsaa Ret til at fordrø anstændigt Arbejde. Naar det fremgaar af Erfaring, at det Arbejde, at have Tilsyn med Fabrikerne, ikke udfylder vedkommende Mands Tid paa en passende Maade, saa paastaar jeg, at Staten er fuldt berettiget til at bruge dem i andre beslaagne Diemed indenfor bestemte Grændser. Jeg tror, det i mange Tilfælde er uheldigt, at vi ikke forstaa at anvende de Embedsmænd, vi lønne, paa en rimelig Maade. Der er saaledes mangfoldige Embedsmænd, som have meget liden Anvendelse for deres Tid (Modsigelse). So, det er aldeles rigtigt; jeg behøver vel ikke at fremspøve Exempler i den Retning, men det var meget let at gjøre. Arbejdsinspektorerne kunne efter min Mening sammenslilles med Post-

inspektorerne; men vi give ikke Postinspektorerne Ferie, fordi de komme tilbage fra deres Reiser, og lige saa lidt skal man da give Arbejdsinspektorerne Ferie, naar de komme tilbage fra deres Reiser. Vi forlange ikke derved at hængende dem op i Arbejde uden al Begrændsning. Det er dog i og for sig ikke det Spørgsmaal alene, men det gjemmer i sig et Principspørgsmaal, nemlig dette, om vi, naar vi ellers ville søge at lønne Embedsmændene ordentlig, kunne forlange mere Arbejde af dem; dette vilde være fordelagtigt baade for Statsjefen og for Statskassen. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 17 skal jeg henvende mig til den høitærede Minister, idet jeg skal bemærke, at naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen), som ogsaa er Medlem af det Flertal, der ikke har tiltraadt Forslaget, ikke føler sig tilfredsstillet ved den Motivering, som jeg gav paa Flertallets Begne, saa har han deri havt Ret, men naar Flertallet bestaar af Medlemmer, som have en ikke lidet forskellig Opfattelse af selve Spørgsmaalet, saa er det heller ikke muligt at træffe enhver Nuance i de forskjellige Anskuelser. Hvad derimod angaar et enkelt Punkt, som det ærede Medlem fremdrog, da er jeg enig med ham deri, at for saa vidt som man senere — jeg antager ikke, at det vil ske nu — skulde komme til at give denne Bevilling, saa vilde det være rigtigt at udvide Texten i den af ham antydede Retning. Den høitærede Minister begyndte lidet strengt med sine Udtalelser, idet han sagde, at det, som jeg havde tilladt mig at fremspøve som staaende i Forbindelse med dette Ændringsforslag, var ubøvelig og ubevist. Jeg tror, at den høitærede Minister har misforstaaet mig. Den høitærede Minister har lagt mig langt Mere i Munden, end jeg har sagt, og dernæst har han glemt, at han selv har givet mig Texten til, hvad jeg sagde, hvilket jeg udtrykkelig antydede. Jeg gav egentlig ikke Noget til Bedste af min egen Betragtning af denne Sag, men jeg udtalte blot det, som den høitærede Minister har givet mig Texten til. Den høitærede Minister siger nemlig i den Skrivelse, som jeg antydede: „I Reglen have de paagjældende Embedsmænd uddannet sig ad den Vej, at de, efterat have benyttet den Udgang til theoretisk Uddannelse, som de herværende høiere Undervisningsanstalter frembyde, reise til Udlandet for der praktisk at gjøre sig bekjendte med den Udvikling, det paagjældende Sag der har naaet,“ og det var dette, som jeg nærmere udtalte efter denne Skrivelse. Jeg sagde ikke, at det gjennengaende forholdt sig saaledes i Ministeriet, men at man efter denne Skrivelse maatte antage, at Indenrigsministeriet dannede sine Embedsmænd theoretisk i Danmark, og at, for saa vidt de fik Praxis, fik de det i Udlandet, uden at man anede, om de havde praktisk Kjendskab til Forholdene her i Landet, thi det kunne de jo ikke